

РЕШЕНИЕ

№ 1066

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8998** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез юрисконсулт Г. срещу Решение № 20162835 от 26.07.2021г. постановено по НАХД № 4087/2021 на СРС, НО, 14 състав. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-113 от 16.02.2021г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ „надзор на инвестиционната дейност“ на КФН, с което на [фирма], за нарушение на чл.100н, ал.4, т.5 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл.221 а, ал.2, т.1 от ЗППЦК. Основното възражение на касатора е, че съдът е потвърдил НП, с което е наложена имуществена санкция за несъставомерно деяние към момента на извършване на нарушението-01.08.2020г. съобразно релевантната правна уредба към този момент на ЗППЦК и прилагането на чл.3, ал.1 ЗАНН. Моли за отмяна на решението като постановено в противоречие с целта на закона и материалноправните разпоредби. В съдебно заседание поддържа жалбата чрез процесуалния си представител. Представя писмени бележки. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът-Комисията за финансов надзор, се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата, по съображения изложени в писмени бележки. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с извършена от експерти от Комисията по финансов надзор документна проверка на дружеството [фирма], ЕИК 82403356 било установено следното, че [фирма] е публично дружество, вписано под № РГ-05-1091 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. Видно от протокол на Общото събрание на акционерите от 27.06.2020 г., представен в КФН и на обществеността, дружеството е приело Политика за възнагражденията на членовете на надзорния и управителния съвет съгласно Наредба № 48 от 20.03.2013 г. От справка на интернет страницата на [фирма] за емитенти, които разкриват регулирана информация, е установено, че [фирма] използва за оповестяване на дължимата информация пред обществеността интернет портала, достъпен на адрес <http://www.x3news.com>. Справка в масивите на портала е констатирала, че [фирма] е представило на 31.07.2020 г. ГФО за годината, приключваща на 31.12.2019 г., който не е със съдържание съгласно чл. 100н, ал. 4, т. 5 ЗППЦК (в редакцията му към 31.07.2020 г.), във връзка с чл. 12, ал. 1 и 2 и чл. 13 от Наредба № 48, тъй като към ГФО не е представен като самостоятелен документ доклад за прилагане политиката за възнагражденията. Дружеството е извършило нарушение на чл. 100 н, ал. 4, т. 5 (в редакцията му към 31.07.2020 г.) във връзка с чл. 100 н, ал. 1 ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), във връзка с чл. 100 т, ал. 1, изречение първо, предложение второ, във връзка ал. 3 ЗППЦК, във връзка с чл. 12, ал. 1 и 2 и чл. 13 от Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията, тъй като не е представило на обществеността чрез избрана информационна агенция или друга медия годишен финансов отчет за дейността за 2019 г. с нормативно изискуемото съдържание в законоустановения срок за 2020 г., а именно до 31.07.2020 г.

Въз основа на проверката бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 24.09.2020 г. от Л. Д. И. - „старши експерт“ в Отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, Дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ при Комисията за финансов надзор, за нарушение на чл. 100 н, ал. 4, т. 5, вр. ал. 1 ЗППЦК. Актът бил връчен срещу подпис на изпълнителните директори на дружеството на 24.09.2020 г.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното пред СРС наказателно постановление № Р-10-113 от 16.02.2021 г., от Заместник - председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 221 а, ал. 2, т. 1 ЗППЦК, на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 100 н, ал. 4, т. 5, вр. ал. 1 ЗППЦК.

За да потвърди НП, първоинстанционния съд е приел, че наказващият орган е квалифицирал правилно извършеното нарушение като такова по чл. 100 н, ал. 4, т. 5,

вр. ал. 1 ЗППЦК, а същото е несъмнено доказано в съдебното производство, и правилно е приложил санкционната норма, а именно чл. 221 а, ал. 2, т. 1 ЗППЦК. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП.

Решението е неправилно, по следните съображения:

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В този смисъл нормативните разпоредби следва да се преценяват в редакцията си към 31.07.2020г., когато се твърди, че е извършено нарушение на чл. 100 н, ал. 4, т. 5 (в редакцията му към 31.07.2020 г.) във връзка с чл. 100 н, ал. 1 ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), във връзка с чл. 100 т, ал. 1, изречение първо, предложение второ, във връзка ал. 3 ЗППЦК, във връзка с чл. 12, ал. 1 и 2 и чл. 13 от Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията, тъй като не е представило на обществеността чрез избрана информационна агенция или друга медия годишен финансов отчет за дейността за 2019 г. с нормативно изискуемото съдържание в законоустановения срок за 2020 г., а именно до 31.07.2020 г.

Съгласно чл. 100н, ал. 4 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.) годишният финансов отчет за дейността съдържа според т.5 друга информация, определена с наредба.

В случая обаче, незаконосъобразно въззивният съд е приел, че за вмененото нарушение се прилага Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията (Наредба № 48). Съгласно чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.) публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Съгласно § 5 от ПРЗ на Наредба № 48 същата се издава на основание чл. 77, ал. 5 КЗ, чл. 123о, ал. 2 КСО, чл. 33 и чл. 108, ал. 10 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране и чл. 116в, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредба № 48 (редакция ДВ, бр. 32 от 02.04.2013 г.) публичното дружество разкрива пред акционерите си начина, по който прилага политиката за възнагражденията, в доклад, който е самостоятелен документ към годишния финансов отчет на дружеството. Това води до извод, че липсва задължение докладът за политиката да се включва в годишния финансов отчет, още повече, че в чл. 12, ал. 3 от Наредба № 48 (редакция ДВ, бр. 32 от 02.04.2013 г.) има изискване докладът за възнагражденията да се публикува единствено на интернет страницата на дружеството.

Както правилно е посочил касатора, относима към момента на извършване на нарушението по приложението на чл.100 н, ал.4, т.5 ЗППЦК е Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация (Наредба № 2). Според § 5 от ПРЗ на същата се издава на основание § 16, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби във връзка с чл. 82, ал. 4, чл. 90, т. 4, чл. 92а, ал. 1 и 5, чл. 100н, ал. 4, т. 5, ал. 7, т. 2, чл. 100о, ал. 4, т. 2 и 4, ал. 6 и 7, чл. 100о1, ал. 4, т. 3, чл.

100п, ал. 1, чл. 100т, ал. 3 и 4, чл. 100ч, ал. 1, чл. 100ш, ал. 1, т. 4, чл. 100щ, ал. 2 и 4, чл. 114а, ал. 1, чл. 120, § 1д от допълнителните разпоредби на ЗППЦК. Горното дава основание да се приеме, че Наредба № 2 определя коя е другата информация по смисъла на чл. чл. 100н, ал. 4, т. 5 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.), съдържаща се в годишния финансов отчет за дейността на публичното дружество. В глава VII от Наредба № 2 регламентира информацията, която следва да се предостави на комисията и обществеността, а в чл. 32 подробно е посочено съдържанието на годишния финансов отчет за дейността на публичното дружество. В Наредба № 2 липсва задължение в годишния финансов отчет на дейността да се включи доклад за политиката за възнагражданията. Съществува единствено задължение за предоставяне на информация за размера на възнагражданията, наградите и/или ползите на всеки от членовете на управителните и на контролните органи за отчетната финансова година, но подобна информация не може да се приравни на доклад за изпълнение на политиката за възнагражданията.

Предвид гореизложеното и като споделя напълно съображенията изложени в касационната жалба, за несъставомерност на деянието към момента на извършване на нарушението-01.08.2020г. съобразно релевантната правна уредба към този момент на ЗППЦК, за което да бъде ангажирана отговорността на субекта, настоящият състав приема, че касационната жалба е основателна, поради което първоинстанционното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по, ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Такива се дължат на касатора, но не са претендирани, поради което съда не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20162835 от 26.07.2021г. постановено по НАХД № 4087/2021 на СРС, НО, 14 състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-113 от 16.02.2021г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ „Надзор на инвестиционната дейност“ на КФН, с което на [фирма], за нарушение на чл.100н, ал.4, т.5 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл.221 а, ал.2, т.1 от ЗППЦК Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: